

РЕШЕНИЕ

№ 4590

гр. София, 15.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА**

като разгледа докладваното от **КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА**
Административно наказателно дело № 20231110204456 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от ЗМВР във вр. с чл. 145 и сл. от АПК и е образувано по жалба на Г. П. С. против издадената от полицейски орган от 09 РУ - СДВР заповед за задържане с рег. № 2263з-653 от 17.03.2023 г.

В жалбата се моли за отмяна на процесната заповед с твърдения за нейната незаконосъобразност и необоснованост. Твърди се, че лицето е било задържано от полицейски служител, различен от този, който е осъществил проверката на документите му пред стадиона. Поставя се акцент върху отсъствието на доказателства в подкрепа на твърдението, че именно задържаният е държал и възпламенил изстреляната на спортното мероприятие сигнална ракета. Отсъствали и данни, които да навеждат на вероятност жалбоподателят да се укрие и да не се яви пред съда при призоваването му. Допуснало било и нарушение на стандартите, заложили в ЕКЗПЧОС, които поставяли изискване за законосъобразност и съразмерност на принудителната административна мярка.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и в присъствието на упълномощения си защитник – адв. М. Ч., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по развитите в нея съображения.

Ответникът Л. К. Р. - в качеството му на полицейски орган по задържането, не се явява, не излъчва представител и не ангажира становище по същество на делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Полицейският служител Л. К. Р. от 09 РУ - СДВР е издал Заповед за задържане с рег. № 22633-653 от 17.03.2023 г., според съдържанието на която в 20:00 ч. на 17.03.2023 г. на основание чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР е задържано лицето Г. П. С.. Заповедта е връчена незабавно на задържаното лице, което отказало да я подпише – обстоятелство, удостоверено с подписа на един свидетел. С. попълнил предявената му декларация, в която изразил желанието си да се възползва от част от присъщите му права. Деянието, по повод на което е издадена заповедта, е във връзка с осъществявания текущ контрол по приложение на съответните законови мерки за опазване на обществения ред, както и мерките срещу противообществени прояви, извършени при провеждането на спортно мероприятие – футболна среща между отборите на ПФК „Локомотив София“ и ПФК „Славия“, състояла се на стадион Локомотив в гр. София с начален час 17:30 ч. По-конкретно в графата за попълване на фактическите и правни основания за издаването на заповедта се сочи, че С. е използвал сигнални ракети и други общественоопасни средства във връзка с чл. 21 от ЗООРПСМ.

При така установените обстоятелства, съдът намира жалбата за процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна, а и насочена срещу подлежащ на съдебен контрол ИАА. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По своята правна природа издадената от органите на МВР заповед за задържане за срок до 24 часа представлява принудителна административна мярка, законността на която подлежи съгласно чл. 72, ал. 4 от ЗМВР на съдебен контрол по отношение на всички основания за оспорване, регламентирани в общата разпоредба на чл. 146 от АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен полицейски орган, в пределите на материалната му компетентност по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, в установената от закона форма. Съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗМВР, задържането на лицата, за които има данни, че са извършили престъпление, се извършва с издаването на писмена заповед. Реквизитите от съдържанието на заповедта за задържане са определени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР. Съобразно т. 2 на същата разпоредба заповедта трябва да съдържа както фактически, така и правни основания за издаването □, т. е. актът трябва да бъде мотивиран. Оспорената заповед разполага с нормативно установеното съдържание, като включва името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта, фактическите и правни основания за задържането, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часа на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 73 от ЗМВР. В оспорения административен акт изрично е посочено, че лицето, веднага след задържането си, е било запознато с правата по чл. 72, ал. 3, 4, 5 и 6 и чл. 73 от ЗМВР, въпреки заявления от него отказ да подпише връчената му заповед. Посоченото в заповедта правно основание на чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР предполага препращане към друг нормативен акт поради своя бланкетен характер („в други случаи, определени със закон“), като в случая се касае за нарушение по чл. 21 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия. Спазен е срокът по чл. 73, изр. 2 от ЗМВР, тъй като жалбоподателят е задържан в 20:00 часа на 17.03.2023 г. и впоследствие освободен в 16:00 часа на 18.03.2023 г. - преди изтичане на 24 часа от

задържането му.

Разглеждайки тези основания, съдът приема от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 72 от ЗМВР урежда правомощието на полицейските органи да задържат лица при наличието на изчерпателно изброени хипотези. По своята природа задържането има характер на принудителна административна мярка, която цели да се предотврати възможността конкретното лице да извърши противообществено деяние, да продължи да извършва такова или да се укрие. На следващо място, тя е и с цел започване на процедура по разследване на подобни прояви срещу техен вероятен извършител. В случая тези критерии са спазени. За постановяването на принудителната мярка се издава заповед – чл. 74, ал. 1 от ЗМВР. Упражняването на това правомощие е в условията на оперативна самостоятелност, като полицейският орган има възможността да прецени дали при наличие на нормативно установените фактически предпоставки да наложи или не принудителната административна мярка.

Извършваната от съда проверка при оспорване на такава заповед обхваща преценката дали съответният орган е разполагал с материална компетентност и с оперативна самостоятелност, спазил ли е изискванията за законосъобразност при издаване на заповедта и нейното съдържание.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган - полицейски орган по смисъла на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР (полицай Л. К. Р. от 09 РУ – СДВР) и в кръга на предоставените му от закона правомощия.

На следващо място, съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – положени са всички усИ. за предявяване на заповедта на задържаното лице, като предвид неговия отказ да я подпише е фингирано връчването му при удостоверяване на това обстоятелство от съответния свидетел. Правата на задържаното лице са подробно и пълно разяснени с попълнената и подписана от него декларация по чл. 74, ал. 3 от ЗМВР.

Следва да се посочи, че полицейското задържане не може да е произволно, то следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигане на законовата цел. Като в тази насока е Решение № 9425/2016 г. на ВАС по адм. д. № 3914/2015 г. Издадената заповед по ЗМВР задължително следва да е обоснована с конкретни факти, които да сочат връзка между задържания и конкретното извършено правонарушение, както и задържането му да е съобразено с целта на закона.

Що се касае до приложението на материалния закон – в случая това е разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, която препраща към формулираните в чл. 21 от ЗООРПСМ хипотези на противообществени прояви, извършени при провеждането на спортни мероприятия. Съгласно приложената правна норма, полицейските органи могат да задържат лица и в други случаи, определени със закон, какъвто в конкретния казус се явява този на чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗООРПСМ – използване на оръжия и предмети, които могат да се използват като такива; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с

оцветяващи вещества; **сигнални ракети**, взривни устройства, **пиротехнически изделия и други общоопасни средства**, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните. Подобно действие съответства на дефинитивната разпоредба 21, ал. 1 от ЗООРПСМ, която определя като противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на закона, всяка проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. От данните по делото се установява безпротиворечиво, че на 17.03.2023 г. жалбоподателят е присъствал на футболна среща между отборите на ПФК „Локомотив София“ и ПФК „Славия“, провел се на столичния стадион „Локомотив“. По време на срещата С. се намирал по средата на скамейките, предвидени за разполагане на запалняковците, като фенската маса на подкрепения от него отбор наброявала около 40 души. В средата на първото полувреме от сектора на домакините било възпламенено пиротехническо изделие, наподобяващо сигнална ракета. Последната била изстреляна от позицията на седалката, на която бил разположен жалбоподателят С., което било забелязано от полицейски служител по охраната на реда на стадиона, като след доклад до началника на сектора било разпоредено след края на събитието лицето да бъде задържано. Пространственото му разположение е дало повод на служителите на реда да сметат, че именно Г. С. е осъществил противообществената проява, което навежда на обоснованост на задържането му при наличие на данни за извършено деяние, съответстващо на дефиницията за спортно хулиганство.

Що се касае до нужната степен на доказателствена обезпеченост за възприемане наличието на данни за извършена противообществена проява при провеждането на спортни мероприятия, следва да се отчете, че терминологично критерият за съществуващи „данни“ не е идентичен с понятието по НПК за наличието на „достатъчно данни“ за извършено престъпление, т. е. в сравнение с второто, първото има значително по-ограничен обхват, който придава законосъобразност на издадената на това основание заповед за задържане, включително когато наличните данни за престъпление не са достатъчни за образуване на наказателно производство. В тази връзка, след като на този ранен етап от производството са били налице преки данни, че именно установеното лице е изстреляло сигналната ракета, то същите са били годни да послужат като основание за неговото задържане. Въпросът за достоверността на наличните данни към момента на възникналата необходимост от задържане на лицето, както и дали на тях им е дадена правилна правна квалификация, остава извън кръга на подлежащата на съдебен контрол от настоящия съдебен състав законосъобразност на заповедта за задържане, поради което в настоящия случай се явява ирелевантно обстоятелството, че впоследствие повдигнатото срещу Г. С. административнонаказателно обвинение е било окончателно опровергано при постановяването на оправдателно решение спрямо него. За материалната законосъобразност на оспорения акт е достатъчно същият да е основан на данни за възможно извършено нарушение при провеждането на спортно мероприятие, което изискване за материална

законосъобразност е било спазено.

На последно място, обжалваната заповед е издадена при пълно съответствие с целта на закона – принудителната административна мярка е позволила да се открие възможност на органите на МВР и прокуратурата да разкрият евентуално извършеното престъпление. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок от 24 часа“ в случая е оправдано.

Не е налице и твърдяното от жалбоподателя нарушение на чл. 5 от ЕКЗПЧОС. Разпоредбата на чл. 5, т. 1 от ЕКЗПЧОС изисква задържането да е законосъобразно, което включва условието да бъде спазен редът, посочен в националния закон, като такъв ред е разписан в ЗМВР, а именно - в чл. 72 и сл. от същия. В процесния случай са били налице осъществявани действия по разследване по подозрение за извършено административно нарушение след задържането на С. с процесната заповед.

Така установеното по гореизложените съображения отсъствие на всички основания за оспорване по издадената заповед за задържане на лице, налага жалбата да бъде отхвърлена. Съдът намира, че по делото са събрани доказателства относно наличието на фактически основания за издаването на оспорената заповед, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. С. против издадената от полицейският орган Л. К. Р. от 09 РУ–СДВР Заповед за задържане с рег. № 22633-653 от 17.03.2023 г.

***РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.*

Съдия при Софийски районен съд: _____